

ת"פ 18114/12/20 - מדינת ישראל נגד חוסיין עליאן, מוהנד עליאן - עניינו הסתיים, תאופיק עליאן - נמחק

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 18114-12-20 מדינת ישראל נ' עליאן ואח'

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	הנאשמים	
		1. חוסיין עליאן
		ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן
		2. מוהנד עליאן - עניינו הסתיים
		ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא
		3. תאופיק עליאן - נמחק

גזר דין לנאשם 1

1, בתאריך 195.22 ניתן גזר דין לנאשם 2 בתיק זה. בעניינו של נאשם 1 קיבלתי את בקשת שירות המבחן, אליה התייחס גם הסניגור, לדחות את הדיון, ועתה, לאחר קבלת תסקיר נוסף, הגיעה העת לגזור גם את דינו של נאשם 1. בשל קרבת העניינים חלקים מגזר דין זה יחפפו את גזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 2.

העובדות וטענות הצדדים

2. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה בעניין העונש בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות אלימות כמפורט להלן. במסגרת ההסדר הוסכם גם על מחיקת כתב האישום שהוגש נגד נאשם 3. הסדר הטיעון הושג לאחר שהחלה שמיעת הראיות, נשמעו חלק מעדי התביעה ועלו קשיים ראייתיים משמעותיים. ברקע האירועים סכסוך בין משפחתם של הנאשמים לבין משפחת פרג.

3. **האישום הראשון** מתייחס לנאשם 1 בלבד. נטען בו כי על רקע הסכסוך בין המשפחות הנאשם נסע ברכבו ביום 19.11.20, ראה את היתם, בן משפחת פרג, נוסע בסמוך אליו וסימן לו לעצור. הוא עקב אחרי היתם עד שעצר ופתח את חלונות כדי להבין מה הנאשם מבקש ממנו. הנאשם ניצל את פתיחת החלון, הכה את המתלונן 5 מכות אגרוף בפניו ולאחר מכן פתח את דלת הרכב ובעט במתלונן מספר רב של פעמים באזור הבטן והצלעות. היתם פרג שאל את הנאשם מי הוא ומה הוא רוצה, והנאשם השיב שהוא ממשפחת שקילה (כינוי למשפחתם של הנאשמים). כתוצאה

מהאירוע נגרמו להיתם חבלות וכאבים בפניו ובגופו, ואחת משיניו זזה ממקומה מהשורש ולהחזרתה נדרש טיפול מורכב.

בגין אישום זה הורשע נאשם 1 בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק).

4. **האישום השני** מתייחס לנאשמים 1 ו-2, ובגינו הורשעו שניהם בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335 לחוק. באישום זה מתואר כי על רקע אירועי האישום הראשון חששו הנאשמים מבני משפחת פרג, ויחד עם אחרים מבני משפחתם נערכו לאפשרות של עימות עתידי מולם. ביום 20.22.20 בשעה 00:30 יצאו הנאשמים בשיירת כלי רכב ממסעדה השייכת להם באום טובה לכיוון ביתם, כשהם חמושים באלות בשל החשש לתקיפה מצד משפחת פרג. באותה שעה נסעו בנתיב הנגדי ארבעה מבני משפחת פרג, ורכבם סטה מעט מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי. הנאשמים שנסעו בשיירה הבחינו בו ועצרו. שניים מבני משפחת פרג יצאו מרכבם, וגם הנאשמים עם אחרים שזהותם אינה ידועה יצאו מרכבם. הנאשמים חזו מאויימים ולכן יצאו מצויידים באלות. הם החלו להכות את ברקאת ומוחמד פרג בצוותא באמצעות האלות שבידיהם. הנאשמים יחד עם אחרים הקיפו את ברקאת פרג כשגבו על גדר הביטחון וחבטו בו באמצעות האלות בראשו ובגופו עד זוב דם. כתוצאה מהמעשים נפצע מוחמד פרג בכתף ובאמה השמאלית, ולברקאת פרג נגרמו פציעות ראש מרובות ושפשופים באזורים שונים בגופו, וחתכים בקרקפת שהצריכו סגירה בסיכות. במסגרת אירוע זה הכה נאשם 1 שתי מכות באמצעות האלה בראשו של ברכאת. במהלך האירוע בן משפחתם של הנאשמים נחבל במצחו וזכויות רכבם של הנאשמים נשברו.

5. מטעם המאשימה הוגשו שתי **הצהרות של נפגעי עבירה**. הצהרתו של היתם פרג, אשר הצהיר כי כתוצאה מהאירוע נפגעו שיניו ותפקוד הפה, וכן נפגע רכב של בן דודו. הוא הוסיף כי הפגיעה מנעה ממנו לצאת לעבודה במשך 3 חודשים, כי מאז האירוע הוא סובל מטרומה, בעיות נפשיות וקשיים בשינה, וכי נמנע זמן רב מלצאת מביתו כדי שלא לפגוש בפוגעים. כמו כן הוגשה הצהרתו של מוחמד פרג, אשר תיאר כי הותקף התקפה חמורה בברזלים ובמקלות, שגרמה נזק לרכבו מסוג מאזדה ובנוסף גרמה לו לטרומה. לדבריו הוא נמנע ככל האפשר מלהתקרב לכפרם של הנאשמים כדי לא לפגוש בהם, על אף שהוא נדרש להגיע לשם לקופת חולים ולקניות. הוא ביקש שהנאשמים יקבלו מה שמגיע להם, במאסר ובפיצוי נפשי וכספי.

בדיון ביום 26.4.22 הוסכם כי תיאורי הנזקים בהצהרות הנפגעים משקפות את תחושותיהם הסובייקטיביות של המצהירים, והובהר כי הנאשמים אינם מסכימים לקיומם של נזקים שלא הוכחו במסמכים רפואיים.

6. **ב"כ המאשימה טענה** כי מעשי הנאשם פגעו בזכות היסוד לחיים ולשלמות הגוף ובביטחונם האישי של הנפגעים. בהתייחס לאישום הראשון טענה כי הנאשם יכול היה בכל רגע לעצור ולמנוע את האירוע, אך בחר להמשיך בו. הוא הוסיף כי לאירוע לא קדמה התגרות, וכי הנאשם הכה את המתלונן מכות רבות, בעיטות ואגרופים בפניו, וגרם לו נזק בשן. לגבי האישום השני ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשמים יצאו מרכבם מצויידים באלות, הם גרמו למתלוננים לחתכים שהצריכו תפירה, ופוטנציאל הנזק שהיה עלול להתממש חמור אף יותר. עם זאת ציינה התובעת כי הנאשמים היו בנחיתות מספרית וחשו מאויימים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה. היא ביקשה לקבוע לאישום הראשון מתחם של 1-3 שנות מאסר בפועל, ולאישום השני מתחם של 16-30 חודשי מאסר, בצד ענישה נלווית.

לטענת ב"כ המאשימה המלצת שירות המבחן לעונש של עבודות שירות אינה הולמת את מדיניות הענישה

הנוהגת ואת חומרת המעשים. היא ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בשליש התחתון של המתחמים, נוסף על מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

7. **ב"כ הנאשם טען** כי הטריגר לאירועים ניזון מאירוע תקיפה מיום 28.8.20 שהצית את הסכסוך בין המשפחות. לגבי האירוע נשוא האישום השני טען ב"כ הנאשם כי המתלוננים הם שחסמו את דרכם של הנאשמים ואף ירדו מרכבם בכוונה לתקוף את הנאשם על רקע האישום הראשון, אולם הם לא צפו שהנאשם יהיה מוכן להגן על עצמו. הוא הוסיף כי באירוע נפצע דודם של הנאשמים, שהותקף על ידי המתלוננים והמאשימה חזרה בה מכתב האישום נגדו, ובמהלך שמיעת הראיות שהחלה בתיק עלו סתירות בגירסת המתלוננים.

הסניגור ציין כי הנאשם הכיר באחריות למעשיו. הוגשו בעניינו תסקירים חיוביים, אביו נפטר בהיותו בן 13 והוא השלים את לימודיו התיכוניים על אף הקשיים וצרכי הפרנסה. לדבריו הליך טיפולי עשוי "להציל" את הנאשם, אין לחסום בפני את ההליך הטיפולי ולמנוע ממנו את אפשרות השיקום, ובקשת המאשימה לעונש מאסר תוכל להישמע גם מאוחר יותר. הוא הפנה לאמור בתסקיר, טען כי לכל אדם מגיעה הזדמנות אחת בחייו וביקש לא למנוע מהנאשם את האפשרות להשתקם, להתפתח ולסייע למשפחתו.

8. עוד טען ב"כ הנאשם כי על אף שהנאשם שוחרר ממעצר והוחזר למעצר בית בביתו לא היתה התקלות עם המתלוננים, גם כאשר הם באו לפתח ביתו של הנאשם במטרה לגרום לו להפר תנאים, והנאשם הבין את טעותו והפסול שבמעשיו. לדבריו המשך ההליך השיקומי מהווה מסר חיובי ותומך.

לחלופין ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה אחד שכן מדובר באירוע מתמשך. הוא הפנה למספר גדול של פסקי דין בהם הוחלט לסטות ממתחם הענישה מנימוקים של שיקום, ונגזרו עונשי מאסר לתקופות שבין 6-12 חודשים. הסניגור ביקש להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות.

9. **שירות המבחן הגיש תסקירים בעניינו של הנאשם.**

הנאשם כבן 23, עובר למעצרו התגורר בבית אמו ובעל מסעדה שנסגרה בעקבות מעצרו. אביו נפטר בהיותו כבן 13 לאחר שנים בהן היה חולה, והמשפחה היתה נתונה בקשיי פרנסה. הוא סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. אין לו עבר פלילי אם כי לחובתו תיק פתוח אחד. הנאשם עמד בקשר עם שירות המבחן כבר בעקבות התיק הקודם. הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו והסביר זאת על רקע הסכסוך בין המשפחות וביקור של אחד מבני המשפחה היריבה שהגיע לבית משפחתו הגרעיני והטיל תחושת איום ופחד. כאמור בתסקיר מיום 2.3.22, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם גדל בסביבה מורכבת, עקב הקשיים הרגשיים והכלכליים בעקבות מחלתו ופטירתו של אביו. היא המליצה להימנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, להטיל עליו צו מבחן ובמסגרת הצו לשלבו בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. בעקבות אי בהירות בתסקיר ובקשת ב"כ הנאשם התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים ולהבהיר את המלצתו. בתסקיר מיום 11.4.22 שינתה קצינת המבחן את המלצתה בעקבות השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית. לנוכח התרשמות שלנאשם מוטיבציה פנימית להשתלב בטיפול, ושהטיפול בעל ערך ועשוי לתרום להפחתת הסיכון ולמניעת רצידיביזם, המליצה קצינת המבחן לדחות את המשך הדיון בעניינו של הנאשם ב-5 חודשים ולמצות את ההליך הטיפולי בטרם ינתן גזר הדין. ההמלצה התקבלה, ובעת מתן גזר הדין בעניינו של נאשם 2, המשיכו ההליכים לגבי נאשם 1.

10. בתסקיר מיום 7.9.22 ציינה קצינת המבחן כי הנאשם לא הגיע למספר פגישות שתואמו אתו בשירות המבחן,

ולא ניתן היה ליצור עמו קשר. הוא נעדר גם משני מפגשים קבוצתיים, ללא הודעה מראש. עם זאת, היא חזרה על המלצתה שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אשר יחשוף אותו לחברה עבריינית ויפגע בחלקים מתפקדים באישיותו. קצינת המבחן המליצה פעם נוספת להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות וצו מבחן.

בדין ביום 11.9.22 נדחו הטיעונים לעונש וניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לקבל תסקיר חיובי בעניינו.

בתסקיר האחרון מיום 6.12.22 נכתב כי הנאשם הגיע לכל הפגישות שנקבעו לו בשירות המבחן, וגילה אחריות למצבו ונכונות לשנות את אורח חייו. בשיחות עם הנאשם הוא שיתף בקשייו ובתובנות אותן רכש, והביע רצון לצאת לעבוד ולפרנס את משפחתו, ומוטיבציה לניהול אורח חיים תקין. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם עבר טלטלה בעקבות מעצרו, וכיום הוא מודע לחומרת מעשיו ומבין את השלכותיהם האפשריות. הוא הפיק לקחים מההליך המשפטי וההליך מהווה גורם מרתיע עבורו. כמו כן נערך לנאשם ראיות קבלה לקבוצה טיפולית, והוא נמצא מתאים להשתתף בה, בכפוף לגזר דינו. בתקופה זו לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים ובדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות.

קצינת המבחן חזרה על המלצתה לעונש של מאסר בעבודות שירות בצד צו מבחן.

11. בנוסף התקבלה בעניינו של נאשם 1 חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. ההפניה לקבלת חוות דעת נעשתה לבקשת הסינור, לאחר שהמאשימה לא התנגדה לכך, תוך הבהרה כי אין בכך כדי ליצור הסתמכות כלשהי (ראו פרוטוקול מיום 11.12.22).

מתחם העונש ההולם

12. בגזר הדין בעניינו של נאשם 2 קבעתי לאישום השני מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. אני מפנה לדין המפורט ולאזכורי הפסיקה המפורטים בגזר הדין מיום 19.5.22. מתחם זה רלוונטי גם לגבי נאשם 1, אשר חלקו באישום השני דומה לחלקו של נאשם 1. אלא שנאשם 1 הואשם גם באישום הראשון, בכך שתקף את המתלונן בחמש מכות אגרוף בפניו, ובמספר גדול של בעיטות לבטנו. לפיכך יש לקבוע לגביו מתחם אחר המביא בחשבון את שני האישומים. לנוכח הקרבה בזמן, העובדה שאחד האירועים התרחש בעקבות האחר והזהות בין חלק גדול מהמעורבים, אני סבורה שניתן לקבוע מתחם אחד לשני האישומים בהם הורשע נאשם 1.

נסיבות האישום הראשון חמורות פחות מנסיבות האישום השני במספר פרמטרים: העבירות בוצעו על ידי נאשם בודד ולא על ידי חבורה; לא נעשה שימוש בכלים ובנשק קר; הפציעות שנגרמו למתלונן חמורות פחות. מאידך גיסא, באישום הראשון התקיפה בוצעה ביוזמת נאשם 1, בזמן שהמתלונן נסע לתומו ברכבו, וללא כל התגרות או פרובוקציה ישירה מצידו (הכוונה להתגרות מיידית בסמוך לאירוע, בשונה מהסכסוך המתמשך שהתקיים בין המשפחות). כך שבאישום הראשון נאשם 1 הוא המחולל היחיד של האירוע, בעוד באישום השני קיימת תרומה ומעורבות גם של משפחת המתלוננים.

בנסיבות אלו, ועל יסוד הדיון והפסיקה שהובאו בגזר הדין מיום 19.5.22, אני קובעת בעניינו של נאשם 1 מתחם ענישה משותף לשני האישומים, הנע בין 16-30 חודשי מאסר בפועל.

13. כאמור, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם, ובנסיבות אלו יש לבחון אם ראוי לחרוג ממתחם הענישה בשל הליכי שיקום.

כעולה מהתסקירים, דרכו של הנאשם כללה עליות ומורדות, כולל תקופות של ניתוק קשר עם שירות המבחן. בתום ההליך התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם הבין את משמעות מעשיו, מעוניין בקיום אורח חיים נורמטיבי, ההליך המשפטי משמש עבורו גורם מרתיע והוא מבין את ההשלכות האפשריות של מעשיו. התסקירים מעידים, איפוא, על הליך חיובי שעבר הנאשם. עם זאת, מדובר בהליך שיקום מתון. התסקירים מעידים אמנם על הליך של הפנמה והפקת לקחים, ועל רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי. אולם אין מדובר בהליך שיקום דרמטי המשנה את חייו של הנאשם מקצה לקצה.

14. הנאשם הורשע בשני אישומים שכל אחד מהם כולל עבירות אלימות חמורות. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננים נזקים ממשיים. המעשים נעשו על רקע סכסוך מתמשך בין שתי משפחות, אשר לא נטען כי הסתיים, כך שהסיכון להתלקחות עתידית. במצב זה של סכסוך "פעיל" קיימת חשיבות יתירה לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

בנסיבות אלו אני סבורה שיש מקום להתחשבות ואף לחריגה מסויימת ממתחם הענישה משיקולי השיקום, אולם חומרת העבירות אינה מאפשרת הסתפקות בעונש של מאסר בעבודות שירות.

15. לנוכח כל האמור אני מטילה על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך שנה. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם בגין תיק זה.
2. מאסר על תנאי ל-5 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע.
3. פיצוי למתלונן היתם פרג בסך 3,000 ₪, למתלונן מוחמד פרג בסך 1,000 ₪ ולמתלונן ברקאת פרג בסך 1,000 ₪. הפיצוי יקוזז מההפקדה הקיימת בתיק, וככל שלא יתאפשר קיזוז ישולם עד יום 1.5.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.